

N:o 13.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen; gifven Stockholms slott den 31 december 1902.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Ossian Berger.

Förslag

till

Lag,

innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen.

Med ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen förordnas som följer:

Konsistorium ege, där sådant af omständigheterna föranledes, förordna, att, i stället för föreskrifna ottesångsgudstjänster i städerna, andra offentliga andaktsstunder skola å lämplig tid och plats hållas. Hvad nu är sagdt gälle dock ej beträffande ottesångsgudstjänster å adventssöndagen, juldagen, nyårsdagen, långfredagen, påskdagen, pingstdagen och bönedagarne.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1904; och varda genom densamma upphäfda alla de särskilda stadganden, som meddelats angående ottesångsgudstjänsters indragande och utbytande mot andra andaktsstunder.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 31 oktober 1902

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anförde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

»I underdånig skrifvelse den 11 oktober 1898 har kyrkomötet anhållit om beredande af rättighet för konsistorierna att, där sådant af omständigheterna föranledes, förordna, att i stället för föreskrifna ottesångar i kyrkan andra offentliga gudstjänster eller andaktsstunder skola å lämplig tid och plats hållas, dock att ingen ändring måtte ske i föreskriften om ottesångar på adventssöndagen, första och annandag jul, nyårsdagen, långfredagen, första och annandag påsk, första och annandag pingst samt bönedagar.

Såsom skäl för framställningen har af kyrkomötet hufvudsakligen åberopats, att kyrkolagens stadgande om ottesångars hållande i städerna på sön- och högtidsdagar vore lämpadt efter forna tiders förhållanden men numera för de flesta af vårt lands städer föga tidsenligt, och att dessa gudstjänster särskildt om sommarmånaderna i regel kunde påräkna endast ett mycket ringa antal åhörare, medan däremot andra gudstjänstsformer hölle på att arbeta sig fram, bland hvilka barn gudstjänsterna i synnerhet förtjänade beaktande. Då emellertid hithörande frågor utan tvifvel gestaltade sig olika på olika trakter och platser, ansåg kyrkomötet ett allmänt stadgande rörande den ifrågasatta förändringen icke böra komma till stånd utan i stället böra lemnas åt vederbörande konsistorium att i hvarje särskildt fall efter omständigheterna förordna. Dock borde, enligt kyrkomötets mening, ottesångarna på större högtidsdagar bibehållas, så mycket mera som de, om de förekomme endast då, icke oväsentligt skulle bidra att öka dessa dagars högtidlighet.

Öfver kyrkomötets ifrågavarande framställning hafva rikets domkapitel äfvensom hofkonsistorium och Stockholms stads konsistorium afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden; och hafva samtliga dessa myndigheter tillstyrkt bifall till framställningen, domkapitlet i Hernösand dock under anmärkande, att annandagarne borde uteslutas från de af kyrkomötet föreslagna undantag, då dessa högtidsdagar enligt domkapitlets uppfattning icke vore af den betydelse, att ottesångs hållande å dem kunde anses oundgängligen behöfligt.

Lika med kyrkomötet och de i ärendet hörda myndigheterna anser jag en lagändring i det angifna syftet önskvärd. Mot det närmare innehållet i de utaf kyrkomötet föreslagna bestämmelserna synes icke något annat vara att erinra än att, såsom domkapitlet i Hernösand anmärkt, en ovilkorlig föreskrift om ottesångars hållande å annandagarne ej torde vara erforderlig.

Genom särskilda, å olika tider utfärdade nådiga bref hafva medgifvits vissa undantag från den ifrågavarande föreskriften i 2 kap. 3 § kyrkolagen om ottesångsgudstjänsters hållande i städerna. Därest en sådan lag som den af kyrkomötet ifrågasatta kommer till stånd, böra tydligen dessa särskilda stadganden icke vidare äga tillämpning.»

Sedan föredraganden härefter uppläst ett i enlighet med det anförda upprättadt förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen, hemställde han i underdånighet, att högsta domstolens utlåtande öfver förslaget, hvilket under litt. B finnes detta protokoll

bifogadt, måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdde hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall.

Ex protocollo
Erik Ölander.

Bil. litt B.

Förslag

till

Lag,

innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen.

Med ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen förordnas som följer:

Konsistorium ege, där sådant af omständigheterna föranledes, förordna, att, i stället för föreskrifna ottesångsgudstjänster i städerna, andra offentliga andaktsstunder skola å lämplig tid och plats hållas. Hvad nu är sagdt gälle dock ej beträffande ottesångsgudstjänster å advents-söndagen, juldagen, nyårsdagen, långfredagen, påskdagen, pingstdagen och bönedagarne.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1904; och varda genom densamma upphäfdä alla de särskilda stadganden, som meddelats angående ottesångsgudstjänsters indragande och utbytande mot andra andaktsstunder.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 11 november 1902.*

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: CARLSON,
CLAËSON,
HELLSTRÖM,
BILLING,
BOHMAN,
CASSEL,
QUENSEL.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden, konstituerade revisions-
sekreteraren Petrén föredrog:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 31 nästlidne oktober, utvisande,
att Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att högsta domstolens utlåtande
skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas
öfver upprättadt förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 §
kyrkolagen; varande förslaget under Litt. B bilagdt detta protokoll.

Högsta domstolen lämnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo
Erik Ölander.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott onsdagen den 31 december 1902

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN,
Justitieråden: SKARIN,
QUENSEL.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden för den 31 sistlidne oktober inhämtade yttrande öfver det vid nämnda protokoll fogade förslag till lag, innefattande ändring i 2 kap. 3 § kyrkolagen; och hemställde föredragande departementschefen, att förslaget, hvilket af högsta domstolen lämnats utan anmärkning, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdde hemställen täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall; Och skulle nådig proposition i ämnet, af den lydelse bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Erik Ölander.
